

รายละเอียดของรายวิชา

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
วิทยาเขต/คณะ/ภาควิชา	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ หลักสูตรจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ

หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

- รหัสและชื่อรายวิชา
2512718 อุตสาหกรรมสัมพันธ์
- จำนวนหน่วยกิต
3(3-0-6) หน่วยกิต
- หลักสูตรและประเภทของรายวิชา
ศิลปศาสตร์บัณฑิต และอยู่ในหมวดวิชาเฉพาะด้าน (วิชาบังคับ)
- อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาและอาจารย์ผู้สอน
อาจารย์ศุภมิตร บัวเสนาะ
- ภาคการศึกษา/ชั้นปีที่เรียน
ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2556 / ชั้นปีที่ 2
- รายวิชาที่ต้องเรียนมาก่อน (Pre-requisite) (ถ้ามี)
ไม่มี
- รายวิชาที่ต้องเรียนพร้อมกัน (Co-requisites) (ถ้ามี)
ไม่มี
- สถานที่เรียน
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
- วันที่จัดทำหรือปรับปรุงรายละเอียดของรายวิชาครั้งล่าสุด
วันที่ 1 มิถุนายน 2556

หมวดที่ 2 จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์

- จุดมุ่งหมายของรายวิชา
 - พุทธิพิสัย (ความรู้ที่ได้รับจากการเรียน)
 - เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้และความเข้าใจในอุตสาหกรรมสัมพันธ์
 - เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจนำเอาความรู้มาประยุกต์ใช้ในงานด้านอุตสาหกรรมสัมพันธ์
 - จิตพิสัย (ทัศนคติ คุณธรรม จริยธรรม ที่ได้รับจากการเรียน)
 - เพื่อให้ผู้เรียนมีจรรยาบรรณในการเป็นนักอุตสาหกรรมสัมพันธ์ที่ดี
 - เพื่อให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อกระบวนการทำงานด้านอุตสาหกรรมอุตสาหกรรม
 - ทักษะพิสัย (ความสามารถ ทักษะการปฏิบัติ การใช้ IT ที่ได้รับจากการเรียน)
 - เพื่อให้ผู้เรียนสามารถรู้วิธีการแก้ปัญหาทางด้านอุตสาหกรรมสัมพันธ์
 - เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในการประเมินผลการดำเนินกิจกรรมทางด้านอุตสาหกรรมสัมพันธ์

2. วัตถุประสงค์ในการพัฒนา/ปรับปรุงรายวิชา

เพื่อปรับปรุงเนื้อหาจากรายวิชาแรงงานสัมพันธ์ให้ทันสมัยสอดคล้องกับสถานการณ์และเปลี่ยนชื่อรายวิชาเป็นอุตสาหกรรมสัมพันธ์ โดยมีการวางแผนการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยผู้สอนควรมีการเพิ่มเติมเนื้อหาที่เป็นปัจจุบันในการเรียนการสอนและให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนการสอนเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างหลากหลาย และมีความเหมาะสมกับธรรมชาติของผู้เรียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้พื้นฐานด้านอุตสาหกรรมสัมพันธ์ สามารถรู้วิธีในดำเนินการเกี่ยวกับกระบวนการของอุตสาหกรรมสัมพันธ์ มีทักษะในการเจรจาต่อรองเกี่ยวกับแรงงานสัมพันธ์เชิงบวก และสามารถนำไปใช้ในวิชาชีพด้านอุตสาหกรรมในอนาคตได้

หมวดที่ 3 ลักษณะและการดำเนินการ

1. คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาพฤติกรรมของบุคคลในการทำงาน การรับเรื่องราวร้องทุกข์ การบริหารจัดการกับข้อเรียกร้อง และข้อพิพาทแรงงาน กระบวนการเจรจาต่อรอง การให้คำปรึกษาแก่บุคลากรในการทำงาน การเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ความสัมพันธ์ของบุคคลในองค์การ การจัดสวัสดิการ การบริหารจัดการของสหภาพแรงงาน การบริหารค่าจ้างและเงินเดือน บริบทที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายแรงงาน ได้แก่ กฎหมายการคุ้มครองแรงงาน แรงงานสัมพันธ์ การประกันสังคมและกองทุนเงินทดแทน ความปลอดภัยในการทำงาน อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาด้านแรงงานสัมพันธ์ รวมทั้งความรู้เพิ่มเติมในด้านกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับและวินัยของภาครัฐ

2. จำนวนชั่วโมงที่ใช้ต่อภาคการศึกษา

บรรยาย การฝึก	สอนเสริม	ปฏิบัติ/งาน ภาคสนาม/การฝึกงาน	การศึกษาด้วยตนเอง
บรรยาย 45 ชั่วโมงต่อ ภาคการศึกษา	ตามความต้องการของ นักศึกษาและในกรณีมี เหตุจำเป็น	ไม่มี	การศึกษาด้วยตนเอง 90 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษา

3. จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ที่อาจารย์ให้คำปรึกษาและแนะนำทางวิชาการแก่นักศึกษาเป็น

รายบุคคล

- อาจารย์ประจำรายวิชาประกาศเวลาให้คำปรึกษาผ่านทาง WEB SITE ของคณะ/หลักสูตร/ระบบบริหารการศึกษา
- อาจารย์จัดเวลาให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่มตามความต้องการ 6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

หมวดที่ 4 การพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา

1. คุณธรรม จริยธรรม

1.1 คุณธรรม จริยธรรมที่ต้องพัฒนา

- 1) ตระหนักถึงคุณค่าของคุณธรรมและจริยธรรม

- 1.1 ผู้เรียนมีความฉลาดทางคุณธรรม Moral Quotient (MQ)
 - 1.2 นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่ออุตสาหกรรมสัมพันธ์ และใช้ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการอุตสาหกรรมสัมพันธ์ อย่างมีคุณธรรม จริยธรรมและมีจรรยาบรรณในวิชาชีพจิตวิทยา โดยคำนึงถึงสิทธิมนุษยชน
 - 1.3 ผู้เรียนเป็นสมาชิกที่ดีภายในชั้นเรียนได้
- 2) มีพฤติกรรมที่มีความรับผิดชอบต่อตนเอง สังคม และมีวินัยในตนเอง เคารพกฎระเบียบ และข้อบังคับต่าง ๆ ของสังคม
 - 2.1 ผู้เรียนเข้าใจบทบาทหน้าที่ของนักอุตสาหกรรมสัมพันธ์
 - 2.2 ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ มีวินัย การรู้ถึงบทบาทหน้าที่ของตนเอง การปฏิบัติตนเมื่ออยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีมีวินัย ทั้งต่อตนเองและต่อสังคม รู้จักเสียสละ มีความซื่อสัตย์สุจริต
 - 2.3 นักศึกษาสามารถกระบวนการทางด้านอุตสาหกรรมสัมพันธ์ โดยมีความรับผิดชอบผลต่อการดำเนินการดังกล่าว
 - 3) มีภาวะผู้นำเอื้อเพื่อเผื่อแผ่ต่อผู้อื่นและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
 - 3.1 นักศึกษาสามารถใช้ทฤษฎีการเรียนรู้มาประยุกต์ในกระบวนการอุตสาหกรรมสัมพันธ์เพื่อพัฒนาพฤติกรรมมนุษย์ในองค์กร
 - 3.2 นักศึกษาสามารถทำงานเป็นทีม มีความเป็นประชาธิปไตยและสามารถแก้ไขข้อขัดแย้ง มีภาวะความเป็นผู้นำและผู้ตาม
 - 4) มีความเคารพในสิทธิและควมมีคุณค่าของตนเองและผู้อื่น
 - 4.1 นักศึกษาเข้าใจ และสามารถดำเนินกิจกรรมทางด้านอุตสาหกรรมสัมพันธ์ตามบรรทัดฐานทางสังคม ไม่ว่าจะเป็น กฎหมายแรงงาน ระเบียบข้อบังคับ สภาพการจ้าง อนุสัญญา และคุณธรรมจริยธรรมที่ดีของสังคม
 - 4.2 นักศึกษารู้จักและตระหนักถึงการรักษาความลับโดยเคารพในคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์

1.2 วิธีการสอน

จัดการเรียนการสอนโดยการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม และความรับผิดชอบต่อประกอบการบรรยายพร้อมยกกรณีศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการอุตสาหกรรมสัมพันธ์ที่มีคุณธรรม จริยธรรม โดยให้นักศึกษาได้ใช้กระบวนการเรียนรู้จากการวิเคราะห์จากศึกษารณีตัวอย่าง (Case Study) รวมทั้งใช้รูปแบบการศึกษาอื่นๆ ร่วมด้วย ได้แก่

1) อภิปรายร่วมกันเป็นกลุ่ม (Group Discussion) เป็นการทำงานเป็นทีมของสมาชิกโดยการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือหัวข้อที่กลุ่มตัดสินใจร่วมกัน การอภิปรายกลุ่มแต่ละกลุ่มมีสมาชิกประมาณ 6-12 คน ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้ ขั้นตอนมุ่งหมายของการจัดการเรียนรู้ ขั้นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และขั้นประเมินผล โดยมีผู้นำกลุ่มคนหนึ่งเป็นผู้ดำเนินการอภิปราย ซึ่งสมาชิกจะได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างเป็นอิสระและอย่างเป็นธรรมชาติ นอกจากนี้ ยังถือได้ว่าเป็นส่งเสริมประชาธิปไตยเพราะมีส่วนช่วยให้สมาชิกทุกคนได้ฝึกตนเองให้เป็นผู้มีคุณสมบัติที่เหมาะสมกับการเป็นสมาชิกในสังคมประชาธิปไตย การอภิปรายกลุ่มจะช่วยให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในสังคม การมีสัมพันธภาพใหม่ การบูรณาการความคิด และความยอมรับซึ่งกันและกัน

2) การสอนแบบร่วมมือประสานใจ (Co-Operative Learning) เป็นการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งให้นักศึกษาร่วมมือกันทำงาน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน และประสานงานกัน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในเรื่องที่เรียนโดยมีลักษณะของการจัดการเรียนการสอน คือ จัดชั้นเรียนโดยการแบ่งกลุ่มนักศึกษาออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณ 2-6 คน โดยจัดคละกันตามความสามารถทางการเรียนมีทั้งเก่ง ปานกลาง และอ่อน นักศึกษาจะต้องรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองและรับผิดชอบการเรียนรู้ของเพื่อนๆ ภายในกลุ่มของตนเองด้วยและ

สมาชิกทุกคนในกลุ่ม จะต้องร่วมมือในการทำงานอย่างเต็มความสามารถ โดยสนับสนุนยอมรับ และไว้วางใจซึ่งกัน และกัน เพื่อให้สมาชิกทุกคนเกิดการเรียนรู้ให้มากที่สุด

3) การแสดงบทบาทสมมติ (Role-Playing) แบ่งกลุ่มกำหนดและฝึกทักษะการแสดงออกตามบทบาทที่กำหนดบรรยายพร้อมยกตัวอย่าง กรณีศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการร่วมเจรจาต่อรอง และวิเคราะห์ถึงพฤติกรรมที่พึงประสงค์และพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ หลังการแสดงบทบาทสมมติจะมีการอภิปรายของกลุ่ม นักศึกษาเกิดจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ได้ดี นักศึกษามีโอกาสศึกษาวิเคราะห์ความรู้สึก และพฤติกรรมของตนเองอย่างลึกซึ้ง ช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่น่าสนใจและน่าติดตาม

4) มีการปลูกฝังวัฒนธรรมที่งดงามให้นักศึกษามีระเบียบวินัย โดยเน้นความรับผิดชอบ การตรงต่อเวลา การแต่งกายที่เป็นไปตามระเบียบของมหาวิทยาลัย

5) อาจารย์ผู้สอนบรรยายเรื่องจริยธรรมในกระบวนการอุตสาหกรรมสัมพันธ์

6) ปลูกฝังความซื่อสัตย์สุจริตให้เกิดขึ้นทั้งในการเรียนการสอน การสอบ การปฏิบัติภารกิจตามที่ได้รับมอบหมาย และมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม เช่น การยกย่องนักศึกษาที่ทำประโยชน์แก่ส่วนรวม เพื่อเป็นการให้การเสริมแรงกับการทำความดีและเป็นแบบอย่างที่ดี

1.3 วิธีการประเมินผล

1) การใช้แบบสังเกต โดยสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน และการปฏิบัติตนของนักศึกษา รวมถึงความสนใจ ความมีวินัย ความรับผิดชอบ การส่งงานที่ได้รับมอบหมาย โดยบันทึกพฤติกรรมของนักศึกษาในระหว่างการเรียนการสอนและการเข้าร่วมกิจกรรม

2) ประเมินด้วยการตอบคำถาม การสอบปากเปล่า การทำใบงาน และแบบฝึกทักษะ

3) ประเมินจากการปฏิบัติ เช่น มอบหมายชิ้นงาน หรือ แบบฝึกหัด หรือ การร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน สภาพจริง และประเมินจากงานหรือกิจกรรมที่ปฏิบัติจริง

4) ประเมินจากการทดสอบ

5) ประเมินจากความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

6) ประเมินผลจากการอภิปรายและการศึกษารณีตัวอย่าง พร้อมทั้งการนำเสนอในชั้นเรียน

2. ความรู้

2.1 ความรู้ที่ต้องได้รับ

1) มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องอุตสาหกรรมสัมพันธ์

1.1 นักศึกษามีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอุตสาหกรรมสัมพันธ์ ของบุคคลในการทำงาน กฎหมายเกี่ยวกับแรงงาน การเจรจาต่อรอง ข้อพิพาทแรงงานและการระงับข้อพิพาทแรงงาน และกระบวนการพิจารณาคดีแรงงาน

1.2 นักศึกษามีความรู้พื้นฐานในกระบวนการอุตสาหกรรมสัมพันธ์ และการประยุกต์ในทฤษฎีทางจิตวิทยา เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และประยุกต์ใช้กับการศึกษาพฤติกรรมของบุคคลในการทำงานด้วยแนวทางอุตสาหกรรมสัมพันธ์ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในองค์กร

2) สามารถจำแนก และอธิบายองค์ความรู้ที่ศึกษา

2.1 นักศึกษามีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมของบุคคลในการทำงานตามหลักการอุตสาหกรรมสัมพันธ์

2.2 นักศึกษามีความสามารถในการวิเคราะห์ความแตกต่างของทฤษฎีต่างๆ เกี่ยวกับพฤติกรรมของบุคคลในการทำงาน

2.3 นักศึกษามีความสามารถในการวิเคราะห์กรณีตัวอย่าง ข้ออุทธรณ์ที่เกิดขึ้นในกระบวนการแรงงานตามแนวทางอุตสาหกรรมสัมพันธ์

3) มีความรู้เกี่ยวกับชุมชนและความเป็นไปได้ของชาติและสังคมโลก

3.1 นักศึกษามีความสามารถในการเข้าใจและยอมรับกฎระเบียบของชุมชน สังคม และวัฒนธรรมที่นักศึกษาอาศัยอยู่ อีกทั้งมีความสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมที่โลกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

3.2 นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจและสามารถติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมสัมพันธ์ได้

4) สามารถบูรณาการและประยุกต์ใช้ศาสตร์อื่นๆที่เกี่ยวข้องรวมถึงดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพ

4.1 นักศึกษาสามารถพัฒนาองค์ความรู้ที่ตนเองได้รับจากการเรียนการสอน มาใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตตนเอง

4.2 นักศึกษาสามารถบูรณาการความรู้กับศาสตร์อื่น ๆ ที่มีความเกี่ยวข้อง รวมถึงการนำหลักการของอุตสาหกรรมสัมพันธ์ไปประยุกต์ใช้ในให้เกิดประโยชน์ทั้งส่วนตนและสังคม

2.2 วิธีการสอน

1) อภิปรายร่วมกันเป็นกลุ่ม (Group Discussion) เป็นการทำงานเป็นทีมของสมาชิกโดยการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือหัวข้อที่กลุ่มตัดสินใจร่วมกัน การอภิปรายกลุ่มแต่ละกลุ่มมีสมาชิกประมาณ 6-12 คน ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้ ขั้นตอนจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนรู้ ขั้นตอนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และขั้นประเมินผล โดยมีผู้นำกลุ่มคนหนึ่งเป็นผู้ดำเนินการอภิปราย ซึ่งสมาชิกจะได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างเป็นอิสระและอย่างเป็นธรรมชาติ นอกจากนี้ ยังถือได้ว่าเป็นส่งเสริมประชาธิปไตยเพราะมีส่วนช่วยให้สมาชิกทุกคนได้ฝึกตนเองให้เป็นผู้มีคุณสมบัติที่ดีเหมาะสมกับการเป็นสมาชิกในสังคมประชาธิปไตย การอภิปรายกลุ่มจะช่วยให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในสังคม การมีสัมพันธภาพใหม่ การบูรณาการความคิด และความยอมรับซึ่งกันและกัน

2) การสอนแบบร่วมมือประสานใจ (Co-Operative Learning) เป็นการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งให้นักศึกษาร่วมมือกันทำงาน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน และประสานงานกัน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในเรื่องที่เรียนโดยมีลักษณะของการจัดการเรียนการสอน คือ จัดชั้นเรียนโดยการแบ่งกลุ่มนักศึกษาออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณ 2-6 คน โดยจัดคล้อยตามความสามารถทางการเรียนมีทั้งเก่ง ปานกลาง และอ่อน นักศึกษาจะต้องรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองและรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อน ๆ ภายในกลุ่มของตนเองด้วยและสมาชิกทุกคนในกลุ่ม จะต้องร่วมมือในการทำงานอย่างเต็มความสามารถ โดยสนับสนุนยอมรับ และไว้วางใจซึ่งกันและกัน เพื่อให้สมาชิกทุกคนเกิดการเรียนรู้ให้มากที่สุด

3) การแสดงบทบาทสมมติ (Role-Playing) แบ่งกลุ่มกำหนดและฝึกทักษะการแสดงออกตามบทบาทที่กำหนดบรรยายพร้อมยกตัวอย่าง กรณีศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของบุคคลในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการอุตสาหกรรมสัมพันธ์ และการร่วมเจรจาต่อรอง โดยหลังการแสดงบทบาทสมมติจะมีการอภิปรายของกลุ่ม นักศึกษาเกิดจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ได้ดี นักศึกษามีโอกาสศึกษาวิเคราะห์ความรู้สึก และพฤติกรรมของตนเองอย่างลึกซึ้ง ช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่น่าสนใจและน่าติดตาม

4) กรณีตัวอย่าง (Cases Study) เป็นการใช้ตัวอย่างหรือเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจริง ๆ เช่น คำพิพากษาฎีกาคดีแรงงาน ข้อพิพาทแรงงานของหน่วยงานเอกชน โดยนำมาดัดแปลงและใช้เป็นตัวอย่างในการให้นักศึกษาได้

ศึกษาวิเคราะห์ และอภิปรายกันเพื่อสร้างความเข้าใจและฝึกฝนหาทางแก้ปัญหาที่นั้น วิธีการนี้ทำให้นักศึกษามีโอกาสแลกเปลี่ยนข้อมูล จะช่วยให้นักศึกษาได้รู้จักคิดและพิจารณาข้อมูลที่ตนได้รับอย่างถี่ถ้วน รวมทั้งการนำเอากรณีต่าง ๆ มาใช้ก็จะช่วยให้การเรียนรู้มีลักษณะใกล้เคียงกับความเป็นจริง ซึ่งมีส่วนทำให้การเรียนรู้มีความหมายสำหรับนักศึกษามากขึ้น กรณีตัวอย่างหรือเรื่องราวที่ศึกษาต้องมีลักษณะดังนี้

- 4.1 เป็นเรื่องจริง
 - 4.2 เป็นเรื่องที่ช่วยพัฒนาความรู้ ความเข้าใจและมีโอกาสฝึกทักษะ
 - 4.3 เป็นเรื่องที่ทำให้เกิดความก้าวหน้าหรือความเปลี่ยนแปลงในตัวนักศึกษา
 - 4.4 มีการวิเคราะห์กรณี การวิเคราะห์เป็นหัวใจสำคัญของการศึกษกรณีตัวอย่าง ซึ่งการวิเคราะห์ควรคำนึงถึงความเป็นจริงให้มากที่สุด
 - 4.5 มีการอภิปรายกรณี
 - 4.6 มีการสร้างสถานการณ์ที่เหมือนจริง
- 5) การสอนแบบระดมพลังสมอง (Brainstorming) เป็นการอภิปรายที่ใช้กระตุ้นกลุ่มผู้เรียนเพื่อหาคำตอบหรือทางเลือกสำหรับปัญหาที่กำหนด ในระยะเวลาสั้นโดยแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม 10-12 คน ช่วยกันคิด และหาคำตอบหรือทางเลือก สำหรับปัญหาที่กำหนดให้มากที่สุดและเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ แล้วช่วยกันพิจารณาเลือกทางเลือก ที่ดีที่สุด ซึ่งอาจมีมากกว่าหนึ่งทาง

2.3 วิธีการประเมินผล

- 1) พฤติกรรมในชั้นเรียน ความสนใจ ความมีวินัย ความรับผิดชอบ การส่งงานที่ได้รับมอบหมาย
- 2) ประเมินผลจากการอภิปรายและการนำเสนอผลการอภิปรายกลุ่มโดยการนำหลักการเรียนรู้มาใช้ในกระบวนการอุตสาหกรรมสัมพันธ์
- 3) มีการอ้างอิงเอกสารที่นำมาทำรายงานได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม
- 4) ประเมินจากความพยายามในการศึกษาค้นคว้า เพื่อการนำเสนอตามประเด็นที่มอบหมายหรือการแสดงความคิด
- 5) ประเมินจากการสอบกลางภาคและการสอบปลายภาคด้วยข้อสอบที่เน้นการประยุกต์ความรู้ การคิดวิเคราะห์ และการสังเคราะห์สาระความรู้ที่เรียนไปสู่สถานการณ์จริง

3. ทักษะทางปัญญา

3.1 ทักษะทางปัญญาที่ต้องพัฒนา

- 1) มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์อย่างเป็นระบบตามหลักการทางอุตสาหกรรมสัมพันธ์ที่ได้ศึกษารวมทั้งสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม
- 2) สามารถแก้ปัญหาหรือสถานการณ์ต่างๆ โดยการประยุกต์แนวความรู้จากการศึกษาทางอุตสาหกรรมสัมพันธ์ได้อย่างถูกต้องและสร้างสรรค์
- 3) มีทักษะและความสามารถในการรวบรวม วิเคราะห์และสรุปประเด็นปัญหาในการศึกษาทางอุตสาหกรรมสัมพันธ์
- 4) สามารถวิเคราะห์และอธิบายปัญหาที่เกิดขึ้นในงานด้านอุตสาหกรรมสัมพันธ์ รวมถึงการนำความรู้เทคนิคและแนวทางการศึกษาพฤติกรรมของบุคคลในการทำงาน

5) ความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ รู้จักวิเคราะห์ แยกแยะ และสรุปความ และนำผลที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับตนเองและสังคม

3.2 วิธีการสอน

1) อภิปรายร่วมกันเป็นกลุ่ม (Group Discussion) เป็นการทำงานเป็นทีมของสมาชิกโดยการสนทนา แลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือหัวข้อที่กลุ่มตัดสินใจร่วมกัน การอภิปรายกลุ่มแต่ละกลุ่มมีสมาชิกประมาณ 6-12 คน ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้ ขั้นตอนมุ่งหมายของการจัดการเรียนรู้ ขั้นตอนจัดประสบการณ์การเรียนรู้และขั้นประเมินผล โดยมีผู้นำกลุ่มคนหนึ่งเป็นผู้ดำเนินการอภิปราย ซึ่งสมาชิกจะได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างเป็นอิสระและอย่างเป็นธรรมชาติ นอกจากนี้ ยังถือได้ว่าเป็นส่งเสริมประชาธิปไตยเพราะมีส่วนช่วยให้สมาชิกทุกคนได้ฝึกตนเองให้เป็นผู้มีคุณสมบัติที่เหมาะสมกับการเป็นสมาชิกในสังคมประชาธิปไตย การอภิปรายกลุ่มจะช่วยก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในสังคม การมีสัมพันธภาพใหม่ การบูรณาการความคิด และความยอมรับซึ่งกันและกัน

2) การสอนแบบร่วมมือประสานใจ (Co-Operative Learning) เป็นการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งให้นักศึกษาร่วมมือกันทำงาน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน และประสานงานกัน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในเรื่องที่เรียนโดยมีลักษณะของการจัดการเรียนการสอน คือ จัดชั้นเรียนโดยการแบ่งกลุ่มนักศึกษาออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณ 2-6 คน โดยจัดคละกันตามความสามารถทางการเรียนมีทั้งเก่ง ปานกลาง และอ่อน นักศึกษาจะต้องรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองและรับผิดชอบต่อเพื่อน ๆ ภายในกลุ่มของตนเองด้วยและสมาชิกทุกคนในกลุ่ม จะต้องร่วมมือในการทำงานอย่างเต็มความสามารถ โดยสนับสนุนยอมรับ และไว้วางใจซึ่งกันและกัน เพื่อให้สมาชิกทุกคนเกิดการเรียนรู้ให้มากที่สุด

3) การแสดงบทบาทสมมติ (Role-Playing) แบ่งกลุ่มกำหนดและฝึกทักษะการแสดงออกตามบทบาทที่กำหนดบรรยายพร้อมยกตัวอย่าง กรณีศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการร่วมเจรจาต่อรอง และวิเคราะห์ถึงพฤติกรรมที่พึงประสงค์และพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ หลังการแสดงบทบาทสมมติจะมีการอภิปรายของกลุ่ม นักศึกษาเกิดจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ได้ดี นักศึกษามีโอกาสศึกษาวิเคราะห์ความรู้สึก และพฤติกรรมของตนเองอย่างลึกซึ้ง ช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่น่าสนใจและน่าติดตาม

4) การสอนแบบระดมพลังสมอง (Brainstorming) เป็นการใช้กระตุกกลุ่มผู้เรียนเพื่อหาคำตอบหรือทางเลือกสำหรับปัญหาที่กำหนด ในระยะเวลาสั้นโดยแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม 10-12 คน ช่วยกันคิด และหาคำตอบหรือทางเลือก สำหรับปัญหาที่กำหนดให้มากที่สุดและเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ แล้วช่วยกันพิจารณาเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด ซึ่งอาจมีมากกว่าหนึ่งทาง

3.3 วิธีการประเมินผล

1) ประเมินผลจากการอภิปรายและการนำเสนอผลการอภิปรายกลุ่มโดยการนำหลักการเรียนรู้มาใช้ในกระบวนการอุตสาหกรรมสัมพันธ์

2) ประเมินจากความพยายามในการศึกษาค้นคว้า เพื่อการนำเสนอตามประเด็นที่มอบหมายหรือการแสดงความคิด

3) ประเมินจากการสอบกลางภาคและการสอบปลายภาคด้วยข้อสอบที่เน้นการประยุกต์ความรู้ การคิดวิเคราะห์ และการสังเคราะห์สาระความรู้ที่เรียนไปสู่สถานการณ์จริง

4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

4.1 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบที่ต้องพัฒนา

- 1) มีความสามารถในการสื่อสารกับกลุ่มเพื่อน โดยใช้สื่อสารภาษาไทยและภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 2) สามารถให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการแก้ปัญหาตามสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในบทบาทของการเป็นผู้นำหรือผู้ร่วมทีมในการทำงาน
- 3) สามารถปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมองค์การและสถานการณ์ต่างๆ ในการปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี
- 4) มีความรับผิดชอบในการพัฒนาตนเองต่อการเรียนรู้ในวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

4.2 วิธีการสอน

1) อภิปรายร่วมกันเป็นกลุ่ม (Group Discussion) เป็นการทำงานเป็นทีมของสมาชิกโดยการสนทนา แลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือหัวข้อที่กลุ่มตัดสินใจร่วมกัน การอภิปรายกลุ่มแต่ละกลุ่มมีสมาชิกประมาณ 6-12 คน ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้ ขั้นตอนมุ่งหมายของการจัดการเรียนรู้ ขั้นตอนจัดประสบการณ์การเรียนรู้และขั้นประเมินผล โดยมีผู้นำกลุ่มคนหนึ่งเป็นผู้ดำเนินการอภิปราย ซึ่งสมาชิกจะได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างเป็นอิสระและอย่างเป็นธรรมชาติ นอกจากนี้ ยังถือได้ว่าเป็นส่งเสริมประชาธิปไตยเพราะมีส่วนช่วยให้สมาชิกทุกคนได้ฝึกตนเองให้เป็นผู้มีคุณสมบัติที่ดีเหมาะสมกับการเป็นสมาชิกในสังคมประชาธิปไตย การอภิปรายกลุ่มจะช่วยก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในสังคม การมีสัมพันธภาพใหม่ การบูรณาการความคิด และความยอมรับซึ่งกันและกัน

2) การสอนแบบร่วมมือประสานใจ (Co-Operative Learning) เป็นการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งให้นักศึกษาร่วมมือกันทำงาน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน และประสานงานกัน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในเรื่องที่เรียนโดยมีลักษณะของการจัดการเรียนการสอน คือ จัดชั้นเรียนโดยการแบ่งกลุ่มนักศึกษาออกเป็นกลุ่มเล็กๆ ประมาณ 2-6 คน โดยจัดคละกันตามความสามารถทางการเรียนมีทั้งเก่ง ปานกลาง และอ่อน นักศึกษาจะต้องรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองและรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนๆ ภายในกลุ่มของตนเองด้วยและสมาชิกทุกคนในกลุ่ม จะต้องร่วมมือในการทำงานอย่างเต็มความสามารถ โดยสนับสนุนยอมรับ และไว้วางใจซึ่งกันและกัน เพื่อให้สมาชิกทุกคนเกิดการเรียนรู้ให้มากที่สุด

3) การแสดงบทบาทสมมติ (Role-Playing) แบ่งกลุ่มกำหนดและฝึกทักษะการแสดงออกตามบทบาทที่กำหนดบรรยายพร้อมยกตัวอย่าง กรณีศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการร่วมเจรจาต่อรอง และวิเคราะห์ถึงพฤติกรรมที่พึงประสงค์และพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ หลังการแสดงบทบาทสมมติจะมีการอภิปรายของกลุ่ม นักศึกษาเกิดจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ได้ดี นักศึกษามีโอกาสศึกษาวิเคราะห์ความรู้สึก และพฤติกรรมของตนเองอย่างลึกซึ้ง ช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่น่าสนใจและน่าติดตาม

4) การสอนแบบระดมพลังสมอง (Brainstorming) เป็นการอภิปรายที่ใช้กระตุ้นกลุ่มผู้เรียนเพื่อหาคำตอบหรือทางเลือกสำหรับปัญหาที่กำหนด ในระยะเวลาสั้นโดยแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม 10-12 คน ช่วยกันคิด และหาคำตอบหรือทางเลือก สำหรับปัญหาที่กำหนดให้มากที่สุดและเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ แล้วช่วยกันพิจารณาเลือกทางเลือก ที่ดีที่สุด ซึ่งอาจมีมากกว่าหนึ่งทาง

4.3 วิธีการประเมินผล

- 1) ประเมินผลจากการอภิปรายและการนำเสนอผลการอภิปรายกลุ่มโดยการนำหลักการเรียนรู้มาใช้ในกระบวนการอุตสาหกรรมสัมพันธ์
- 2) ประเมินจากความพยายามในการศึกษาค้นคว้า เพื่อการนำเสนอตามประเด็นที่มอบหมายหรือการแสดงความคิด
- 3) ประเมินจากการสอบกลางภาคและการสอบปลายภาคด้วยข้อสอบที่เน้นการประยุกต์ความรู้ การคิดวิเคราะห์ และการสังเคราะห์สาระความรู้ที่เรียนไปสู่สถานการณ์จริง

5. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

5.1 ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ต้องพัฒนา

- 1) มีทักษะในการใช้เครื่องมือทางจิตวิทยา มาใช้ในการศึกษาพฤติกรรมของบุคคลในการทำงานด้านอุตสาหกรรมสัมพันธ์ โดยใช้วิทยาการด้านคอมพิวเตอร์ร่วมด้วย
- 2) สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งปากเปล่าและการเขียน ตลอดจนสามารถเลือกใช้สื่อและรูปแบบของสื่อในการนำเสนอผลงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 3) สามารถใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสม

5.2 วิธีการสอน

1) อภิปรายร่วมกันเป็นกลุ่ม (Group Discussion) เป็นการทำงานเป็นทีมของสมาชิกโดยการสนทนา แลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือหัวข้อที่กลุ่มตัดสินใจร่วมกัน การอภิปรายกลุ่มแต่ละกลุ่มมีสมาชิกประมาณ 6-12 คน ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้ ขั้นตอนมุ่งหมายของการจัดการเรียนรู้ ขั้นตอนจัดประสบการณ์การเรียนรู้และขั้นประเมินผล โดยมีผู้นำกลุ่มคนหนึ่งเป็นผู้ดำเนินการอภิปราย ซึ่งสมาชิกจะได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างเป็นอิสระและอย่างเป็นธรรมชาติ นอกจากนี้ ยังถือได้ว่าเป็นส่งเสริมประชาธิปไตย เพราะมีส่วนช่วยให้สมาชิกทุกคนได้ฝึกตนเองให้เป็นผู้มีคุณสมบัติที่ดีเหมาะสมกับการเป็นสมาชิกในสังคมประชาธิปไตย การอภิปรายกลุ่มจะช่วยก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในสังคม การมีสัมพันธภาพใหม่ การบูรณาการความคิด และความยอมรับซึ่งกันและกัน

2) การสอนแบบร่วมมือประสานใจ (Co-Operative Learning) เป็นการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งให้นักศึกษาร่วมมือกันทำงาน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน และประสานงานกัน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในเรื่องที่เรียนโดยมีลักษณะของการจัดการเรียนการสอน คือ จัดชั้นเรียนโดยการแบ่งกลุ่มนักศึกษาออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณ 2-6 คน โดยจัดคละกันตามความสามารถทางการเรียนมีทั้งเก่ง ปานกลาง และอ่อน นักศึกษาจะต้องรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองและรับผิดชอบการเรียนรู้ของเพื่อน ๆ ภายในกลุ่มของตนเองด้วยและสมาชิกทุกคนในกลุ่ม จะต้องร่วมมือในการทำงานอย่างเต็มความสามารถ โดยสนับสนุนยอมรับ และไว้วางใจซึ่งกันและกัน เพื่อให้สมาชิกทุกคนเกิดการเรียนรู้ให้มากที่สุด

5.3 วิธีการประเมินผล

- 1) ประเมินผลจากการอภิปรายและการนำเสนอผลการอภิปรายกลุ่มโดยการนำหลักการเรียนรู้มาใช้ในกระบวนการอุตสาหกรรมสัมพันธ์
- 2) ประเมินจากความพยายามในการศึกษาค้นคว้า เพื่อการนำเสนอตามประเด็นที่มอบหมายหรือการแสดงความคิด
- 3) ประเมินจากการสอบกลางภาคและการสอบปลายภาคด้วยข้อสอบที่เน้นการประยุกต์ความรู้ การคิดวิเคราะห์ และการสังเคราะห์สาระความรู้ที่เรียนไปสู่สถานการณ์จริง

หมวดที่ 5 แผนการสอนและการประเมินผล

1. แผนการสอน

สัปดาห์ที่	หัวข้อ / รายละเอียด	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนการสอน / สื่อที่ใช้ (ถ้ามี)	ผู้สอน
1	กล่าวนำเนื้อหา แนวทางในการเรียน การสอนและทำแบบทดสอบก่อนเรียน	3	1. ชี้แจงรูปแบบการเรียนการสอน เนื้อหารายวิชา รวมทั้งวิธีและ	อ.ศุภมิตร บัวเสนา

	บทที่ 1 : บทนำ - ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอุตสาหกรรมสัมพันธ์ - วิวัฒนาการทางแนวคิดในกระบวนการแรงงานสัมพันธ์ - จรรยาบรรณของนักอุตสาหกรรมสัมพันธ์		เกณฑ์การประเมินผลการเรียน 2. ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน 3. การสอนโดยการบรรยายเกี่ยวกับ บทนำของอุตสาหกรรมสัมพันธ์	
2	บทที่ 1 (ต่อ) : บทนำ 1. หน้าที่ของจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การกับงานด้านอุตสาหกรรมสัมพันธ์ 2. ความสำคัญของอุตสาหกรรมสัมพันธ์ 3. แนวปฏิบัติเพื่อส่งเสริมแรงงานสัมพันธ์ในประเทศ	3	1. เอกสารประกอบการสอนรายวิชาอุตสาหกรรมสัมพันธ์ 2. การบรรยายประกอบการนำเสนอโดย Powerpoint 3. การระดมสมองเพื่อหาแนวทางปฏิบัติในการส่งเสริมแรงงานสัมพันธ์ในประเทศ	อ.ศุภมิตร บัวเสนาะ
สัปดาห์ที่	หัวข้อ / รายละเอียด	จำนวนชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนการสอน / สื่อที่ใช้ (ถ้ามี)	ผู้สอน
3	บทที่ 2 : พฤติกรรมของบุคคลในการทำงาน (ครั้งที่ 1) 1. แนวความคิดเกี่ยวกับงาน การทำงาน ชีวิตการทำงาน 2. การวิเคราะห์งาน และสิ่งที่มีผลกระทบต่อการทำงาน 3. สิ่งที่มีผลกระทบต่อการทำงาน สิ่งแวดล้อมในการทำงาน อุบัติเหตุและความปลอดภัยในการทำงาน 4. พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน	3	1. เอกสารประกอบการสอนรายวิชาอุตสาหกรรมสัมพันธ์ 2. การบรรยายประกอบการนำเสนอโดย Powerpoint 3. การใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือประสานใจเพื่อวิเคราะห์ภาพยนตร์ เรื่อง ชีวิตกับการทำงาน 4. การศึกษากรณีตัวอย่าง เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงาน อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน	อ.ศุภมิตร บัวเสนาะ
4	บทที่ 2 : พฤติกรรมของบุคคลในการทำงาน (ครั้งที่ 2) 1. ทฤษฎีทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับค่าจ้าง สวัสดิการ และความพึงพอใจในการทำงาน ได้แก่ ทฤษฎีสองปัจจัย ความยุติธรรม และความคาดหวัง 2. ความเกี่ยวข้องกันระหว่างผลผลิตกับค่าตอบแทน	3	1. เอกสารประกอบการสอนรายวิชาอุตสาหกรรมสัมพันธ์ 2. การบรรยายประกอบการนำเสนอโดย Powerpoint 3. การอภิปรายกลุ่ม เรื่อง สิ่งล่อใจและความพึงพอใจในการทำงาน 4. การศึกษากรณีตัวอย่าง เรื่อง ค่าจ้างและสวัสดิการ	อ.ศุภมิตร บัวเสนาะ

	3. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน			
5-6	บทที่ 2 : พฤติกรรมของบุคคลในการทำงาน (ครั้งที่ 3 - 4) 1. การคุ้มครองแรงงาน สภาพการจ้าง และข้อบังคับในการทำงาน ค่าชดเชยและการเลิกจ้าง 2. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน 3. บุคคลในองค์การ และลักษณะโครงสร้างขององค์การ	6	1. เอกสารประกอบการสอน รายวิชาอุตสาหกรรมสัมพันธ์ 2. การบรรยายประกอบการนำเสนอโดย Powerpoint 3. การศึกษากรณีตัวอย่าง เรื่อง การคุ้มครองแรงงานและสภาพการจ้าง	อ.ศุภมิตร บัวเสนา
สัปดาห์ที่	หัวข้อ / รายละเอียด	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน / สื่อที่ใช้ (ถ้ามี)	ผู้สอน
7-8	บทที่ 3 : กองทุนที่เกี่ยวข้องกับแรงงานสัมพันธ์ (ครั้งที่ 1 - 2) 1. กองทุนประกันสังคมและพระราชบัญญัติประกันสังคม 2. กองทุนเงินทดแทนและพระราชบัญญัติเงินทดแทน 3. กองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างและกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	6	1. เอกสารประกอบการสอน รายวิชาอุตสาหกรรมสัมพันธ์ 2. การบรรยายประกอบการนำเสนอโดย Powerpoint 3. การศึกษากรณีตัวอย่าง เรื่อง กองทุนที่เกี่ยวข้องกับแรงงานสัมพันธ์	อ.ศุภมิตร บัวเสนา
9	สอบกลางภาค			
10	บทที่ 4 : แรงงานสัมพันธ์และการร่วมเจรจาต่อรอง (ครั้งที่ 1) 1. สถานภาพในองค์การอุตสาหกรรมสหภาพแรงงาน และองค์การรัฐบาล 2. องค์การของลูกจ้าง องค์การของนายจ้าง แรงงานสัมพันธ์แบบทวิภาคี 3. พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์	3	1. เอกสารประกอบการสอน รายวิชาอุตสาหกรรมสัมพันธ์ 2. การบรรยายประกอบการนำเสนอโดย Powerpoint 3. การใช้บทบาทสมมติ เรื่อง การเรียกร้องตามสภาพการจ้าง	อ.ศุภมิตร บัวเสนา
11	บทที่ 4 : แรงงานสัมพันธ์และการร่วมเจรจาต่อรอง (ครั้งที่ 2) 1. การเจรจา ศิลปะการต่อรอง และการทำข้อตกลง 2. แรงงานสัมพันธ์แบบไตรภาคี 3. พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์(ต่อ)	3	1. เอกสารประกอบการสอน รายวิชาอุตสาหกรรมสัมพันธ์ 2. การบรรยายประกอบการนำเสนอโดย Powerpoint 3. การใช้บทบาทสมมติ เรื่อง การร่วมเจรจาต่อรอง	อ.ศุภมิตร บัวเสนา
12-13	บทที่ 5 : ข้อพิพาทแรงงานและการระงับข้อพิพาทแรงงาน (ครั้งที่ 1 - 2) 1. ข้อพิพาทแรงงาน การระงับข้อพิพาท การไกล่เกลี่ย และการชี้ขาด	3	1. เอกสารประกอบการสอน รายวิชาอุตสาหกรรมสัมพันธ์ 2. การบรรยายประกอบการนำเสนอโดย Powerpoint	อ.ศุภมิตร บัวเสนา

	2. เครื่องมือของแรงงานสัมพันธ์ การ ปิดงานและนัดหยุดงาน 3. พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์(ต่อ)		3. การระดมสมองเพื่อหาแนวทาง ที่จะใช้ระงับข้อพิพาทแรงงานด้วย วิธีที่สร้างสรรค์	
สัปดาห์ที่	หัวข้อ / รายละเอียด	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนการสอน / สื่อที่ใช้ (ถ้ามี)	ผู้สอน
14-15	บทที่ 6 : กระบวนการพิจารณาคดี แรงงาน (ครั้งที่ 1 – 2) 1. กระบวนการพิจารณาคดีแรงงาน และกรณีการเลิกจ้างไม่เป็นธรรม 2. หลักการวินิจฉัยและการอุทธรณ์ใน คดีที่เกี่ยวข้องกับแรงงาน 3. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงาน และวิธีพิจารณาคดีแรงงาน	3	1. เอกสารประกอบการสอน รายวิชาอุตสาหกรรมสัมพันธ์ 2. การบรรยายประกอบการ นำเสนอโดย Powerpoint 3. การศึกษากรณีตัวอย่าง เรื่อง คดีแรงงานที่เกี่ยวข้องกับการเลิก จ้างไม่เป็นธรรม	อ.ศุภมิตร บัวเสนาะ
16	สอบปลายภาค			

2. แผนการประเมินผลการเรียนรู้

กิจกรรมที่	ผลการ เรียนรู้	วิธีการประเมิน	สัปดาห์ที่ ประเมิน	สัดส่วนของการ ประเมินผล
1	1.1 – 1.3	สอบกลางภาค	9	30%
2	2.1 – 2.3	สอบปลายภาค	16	40%
3	3.1 – 3.3	รายงานเดี่ยวและกลุ่ม	ตลอดภาคเรียน	10%
4	4.1 – 4.3 5.1 – 5.3	การเข้าชั้นเรียน การมีส่วนร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน เช่น การ อภิปรายกลุ่ม การระดมสมอง การศึกษากรณี ตัวอย่าง และบทบาทสมมติ เป็นต้น	ตลอดภาคเรียน	20%

*ถ้ามีข้อสงสัยเกี่ยวกับแนวการสอน เนื้อหา การสอบ คะแนนและผลการประเมินผลการศึกษา สามารถตรวจสอบได้ภายใน 1 ปี
การศึกษา

หมวดที่ 6 ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน

1. เอกสารและตำราหลัก

อุตสาหกรรมสัมพันธ์ อาจารย์ศุภมิตร บัวเสนาะ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต (2556)

2. เอกสารและข้อมูลสำคัญ

ไม่มี

3. เอกสารและข้อมูลแนะนำ

เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหารายวิชา และพระราชบัญญัติต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายแรงงาน

หมวดที่ 7 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของรายวิชา

1. กลยุทธ์การประเมินประสิทธิผลของรายวิชาโดยนักศึกษา

การประเมินประสิทธิผลในรายวิชานี้ ที่จัดทำโดยนักศึกษา จัดกิจกรรมนำเสนอแนวคิดและความคิดเห็นของนักศึกษาได้ดังนี้

- การสนทนากลุ่มระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน
- แบบประเมินผู้สอนและแบบประเมินรายวิชา

2. กลยุทธ์การประเมินการสอน

ในการเก็บข้อมูลเพื่อประเมินการสอน ได้มีกลยุทธ์ ดังนี้

- ผลการเรียนรู้ของนักศึกษา
- การสังเกตการณ์สอนของผู้ร่วมทีมสอน
- ผลประเมินการเรียนรู้

3. การปรับปรุงการสอน

หลังจากผ่านการประเมินการสอนในข้อ 2 จึงมีการปรับปรุงการสอน โดยการจัดกิจกรรมในการระดมสมอง และหาข้อมูลเพิ่มเติมในการปรับปรุงการสอนดังนี้

- การสัมมนาการจัดการเรียนการสอน
- ระดมสมองจากผู้สอน

4. การทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาในรายวิชา

ในระหว่างกระบวนการสอนรายวิชา มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ในรายหัวข้อ ตามที่คาดหวังจากการเรียนรู้ในวิชา ได้จากการสอบถามนักศึกษา หรือการสุ่มตรวจผลงานของนักศึกษา รวมถึงพิจารณาจากผลการทดสอบย่อย และหลังการออกผลการเรียนรายวิชา มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์โดยรวมในวิชาได้ คือ การทวนสอบการให้คะแนนจากการสุ่มตรวจผลงานของนักศึกษาโดยอาจารย์อื่น มีการตั้งคณะกรรมการในสาขาวิชา ตรวจสอบผลการประเมินการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยตรวจสอบรายงาน ข้อสอบ การให้คะแนนพฤติกรรม

5. การดำเนินการทบทวนและการวางแผนปรับปรุงประสิทธิผลของรายวิชา

จากผลการประเมิน และทวนสอบผลสัมฤทธิ์ประสิทธิผลรายวิชา ได้มีการวางแผนการปรับปรุงการสอนและรายละเอียดวิชา เพื่อให้เกิดคุณภาพมากขึ้น คือการนำเอาผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลการสอนด้วยวิธีศึกษารณีนี ตัวอย่างที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาแรงงานสัมพันธ์ ปี พ.ศ. 2556 มาเป็นแนวทางในการทบทวนและวางแผนปรับปรุงประสิทธิผลของรายวิชาอุตสาหกรรมสัมพันธ์